

Het gebruik van 'te' + infinitief is grofweg onder te verdelen in zeven categorieën

Infinitief (hele werkwoord) = een werkwoord dat niet vervoegd is, zoals het in woordenboeken staat)

1. Na werkwoorden zoals *staan* en *lopen* wanneer er tijdens het staan of lopen nog iets anders gebeurt.
2. Na een adjectief dat indirect iets zegt over het infinitief
3. Na bepaalde werkwoorden zoals *proberen*, *vergeten*, *hopen* en dergelijke
4. Na de woorden *om*, *zonder*, *door*, *in plaats van*, *na*, *teneinde*, *voor* en *alvorens*
5. Na het woord *om*, wanneer een bepaald doel wordt beschreven
6. Na de combinatie *te* + adjectief + *om*
7. Tussen een artikel en een substantief, wanneer bedoeld wordt: 'iets dat gedaan moet worden'. bv: 'de te winnen prijs'

Adjectief = een woord dat iets zegt over een substantief

Substantief = een ding, mens of dier. Je kunt er 'de', 'het' of 'een' voor zetten

Artikel (lidwoord): de, het, een

1. Na de werkwoorden *lopen*, *staan*, *zitten*, *liggen* en *hangen*, wanneer er twee dingen tegelijkertijd plaatsvinden. (in werkelijkheid wordt er niet altijd echt gelopen of gestaan tijdens de andere handeling)

- Hij loopt al de hele dag te zeuren (hij zeurt al de hele dag, waarschijnlijk niet steeds lopend)
- Ze staan al een uur te wachten
- Zij zit te tekenen
- Hij ligt nog te slapen
- De vlag hangt te wapperen

2. Na een adjectief dat indirect iets zegt over het infinitief

- Ik vind het leuk om te tekenen (leuk zegt iets over tekenen)
- Het is vervelend om lang te wachten (vervelend zegt iets over wachten)

3. Na de werkwoorden in de volgende tabel

achten	dienen	hoeven	plegen	verklaren	weigeren
beginnen	dreigen	(be)horen	pogen	verlangen	wensen
beloven	durven	hopen	proberen	verplichten	zeggen
beogen	dwingen	komen	schijnen	verzuimen	zien
besluiten	eisen	leren	staan	vinden	zijn
bevelen	gebieden	liggen	trachten	vóórkomen	zitten
beweren	gelasten	lijken	vallen	vragen	
blijken	geloven	lopen	verbieden	vrezen	
denken	hangen	menen	vergeten	wagen	

- Hij probeert te komen
- Ik weiger hem te helpen
- Zij zijn te verslaan
- Dat hoor je te doen
- Je ziet maar te komen

4. Na de woorden *om*, *zonder*, *door*, *in plaats van*, *na*, *teneinde*, *voor* en *alvorens*

- Het is onmogelijk om dat te halen

- Ik kan niet luisteren zonder me ermee te bemoeien
- Je kan alleen winnen door goed je best te doen
- Ik denk dat ik mijn mond hou in plaats van me ermee te bemoeien
- Na betaald te hebben gingen ze naar binnen
- Ze deden goed hun best, teneinde een mooi resultaat te behalen
- Voor je ergens mee te bemoeien moet je goed weten waar het over gaat
- Alvorens zich ergens mee te bemoeien... (is enigszins ouderwets, schrijftaal)

5. Na het woord *om*, wanneer een bepaald doel wordt beschreven

- Ik ga vroeg naar bed om morgen fit te zijn (het doel is om fit te zijn)
- Hij gaat naar de supermarkt om boodschappen te doen (het doel is om boodschappen te halen)
- We gaan op vakantie om lekker te relaxen (het doel is om lekker te relaxen)
- Beginnen jullie maar vast om niet te veel tijd te verliezen (het doel is om niet te veel tijd te verliezen)

6. Na de combinatie *te + adjectief + om*

- Dit is te mooi om waar te zijn
- Hij is te oud om te rennen
- Ik ben te opgewonden om mijn mond te houden

7. Tussen een artikel en een substantief, wanneer bedoeld wordt: 'iets dat gedaan moet worden', bijvoorbeeld: 'de te winnen prijs'

- Het te kopen product (het product dat gekocht moet worden)
- De te vervoeren spullen (de spullen die vervoerd moeten worden)